

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

73. Veneficae

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

myfterium, & admirandorum oceanus: tu vero
 mavis à victore tuo rationes tibi subductas, aur
 villico. Musicus autem opinor es? A. Præstat aliū
 conducere, qui buccas inflet, mihi spiritu aliò o-
 pus est. B. Scin, quo velim? videris autem non-
 dum Mufices fecretiora effe ingreffus, quæ
 Deum plane fpirant. Crediderim ergo Rhetorem
 fuiſſe. A. Neſcio quam vena minus fluit, lingua
 minus ſoluta eſt. B. Nondum pro vita, fama, opi-
 bus, liberis loqui opus fuit, quod agricolas difert-
 tos facit. Cæterum Dialectices laudem nemo ti-
 bi præripet. A. Ah quam difficilis nobis hodie
 reddita eſt! B. Difficilis vero, quæ & brevis, &
 perſpicua, & ſi noſtros quondam cubos intuear-
 tis, plane ratiocinationis medulla. A. Mihi ſæpe
 & bilem movit, & emovit cerebrum. B. Apparet:
 at tu poſthac diſce ab agricolis argumentari, vel
 ſi placet mulierculis; niſi præfers Grammaticam.
 A. Ea pueris debetur, mihi latine loqui ſatis eſt. B.
 Et agricolis germanice ſatis. A. Quid ſi novam
 Academiam erigeres ex meris agricolis? B. Quid
 mirum, cum jam omnium artium ignorantiam
 faſſus, agricolis ceſſeris, ſed ea jam dudum à Deo
 erecta fundataque eſt hoc inſigni privilegio, ut
 quod vos apparetis nec eſtis, illi ſint nec appa-
 reant.

73. V E N E F I C A E .

A. N Vnquam ſane hoc miſerabile ſpectan-
 dum animo excidet, Eheu humanam ca-
 liginem, humanum dedecus! B. Ecquando re-
 non

non lamentantem reperero: A. Quando non erit quod lugeam, quis enim sine lachrymis intueatur, vivum & vociferantem hominem audere, & pinguedine sua flammam inter tormentorum sensum alere. B. Vah, illius Veneficæ te miseret, mille mortes meritæ! A. Id tu, & carnicifex tui videritis, quibus tantulum est in re incerta, ac tenebrosissima sævire. B. Incerta ais, quæ confessa plane sunt, abnegationem Dei, frugum perniciæ, hominum stragem, nocturnas choreas, abominandam libidinem, sive ut vno verbo complectar contra Divina humanaque conspirationem? A. Audio quæ dicas, ac si opus foret, centum alias Sathanæ imposturas facile addidero, neque etiam certus sum quid de his præstigijs dicendum, sentiendumve sit, præsertim cum neurubique doctores satisfaciant; interim id durum nimis est, nos verbis, vos igne & forcipibus disputare, idque Christianos, quibus quondam à lenitate inter barbaros infamia, à securitate sub Deo apud eosdem fuit admiratio. Nec enim major Sathan sit veneficarum consensu, quem Christianus per Christum merito despici: nec minor redditur supplicijs miserrimarum muliercularum, quem arma nulla carnalia, nedum ligna, aut forcipes depugnent, Christus vero suos semper tueatur, & in clibano ardente, nedum inter veneficas servare possit. B. Nihil est quod contra me concludas: nam nec Christo diffidimus, nec Sathanam expugnare contendimus, sed suppliciorum severitate reliquos arcemus,

&c

& facillime ab his inquinamentis qui nondum hac labe infecti, procul purgamus. A. Atqui neutrum fit, cum longe alij sint Diaboli meatus, & ostia, quam quæ vos obstruitis: libido, rapina, blasphemia, curiositas, otium, crapula, ambitio, ira, quæ omnia si non laudabilia apud vos sunt, sane venalia, & tolerabilia quotidie animadvertuntur, quibus ceu patentibus portis Sathan ingreditur, & exinde columnas nactus regnum suum stabilis atque diffundit; adeo ut facillimum sit porro imbecillum sexum ad deteriores sive errores, sive fascinationes, sive nequitias perducere, iam si quis vos in alia Sathanæ inquinamenta propitios coniuere, & conuersatione prope cõsentire, in alia opera ejus, sive fortasse ludibria, ineptuli alicujus arbitrio & carthaceo non satis relecto consilio, tanta immanitate animadverte respiciat, nonne admirabitur priscam Ecclesiam precibus potius, & vitæ innocentia quam rogis Sathanam profligasse? nonne illud Christi, quo pili unius casum, aut passeruli necem patris arbitrio dirigi, quanta nostri consolatione! sponder, ad vos nihil pertinere pronunciat? B. O utinam omnes Veneficæ conflagent! A. O utinam omnia apud nos impietas conflaret! quod tamen nõ fiet, nisi cum uniuerso mundo, unis illæsis Christianis.